

Angelita Escoí Nos

Jo diria que és l'home de l'etern somriure. Els seus ulls sempre s'estan alegrant de tot el que atinen al seu voltant. Lluís el guàrdia i Rosa, la seua dona, amablement em reben a sa casa. Asseguts durant dues hores, vam esbrinar el que havia sigut la seua existència, acompanyant la conversa amb la il·lustració d'un bon grapat d'antigues fotos en blanc i negre.

Lluís Adell Tena, l'últim guàrdia rural de les Coves, comença desgranant la seua vida. Ha experimentat tantes vicissituds que es podria escriure un llibre. A grans trets podem resumir-la així:

Naix el 26 de novembre de 1925, a la casa pairal del Molinet. Fill de Vicent Adell Bernat i de Vicenta Tena Marín. Era el major dels cinc fills del matrimoni: Lluís, Vicent, Tomàs, Gostina i Paquita. Escolaritzat al mas d'En Rieres, recorda el mestre D. Simón de Vilafranca.

L'any 1940 es trasllada la família a viure al mas de Bessó. L'any 1947 li toca fer el servei militar obligatori a Nador, Melilla. Allí li assignen la tasca d'encarregat de la granja del Cos de Regulars nº 2. Conta, satisfet, els canvis i millores que va aportar a la manera de dirigir la granja, repercutint en aconseguir uns animals més gordos i uns treballadors més agraïts. La qual cosa va propiciar les felicitacions dels superiors.

Es casa l'any 1950 amb Rosa Ortí Celades i els naix sols una filla, Rosita, l'any 1952, que temps després es casa amb Ferran Sales, tots dos propietaris de "Viveros los Valles" i pares de Pablo i Julia. Ells són la nineta de l'ull dels seus iaïos.

-Conte'm, en quines professions ha treballat?

Primer treballava a l'agricultura, però l'any 1946, any de la nevada, fent una forcejada em vaig fer mal a l'esquena, i lo que passa, no m'ho vaig curar bé. Patia molt carregant el pes dels sacs plens.

-Aleshores, com ho va solucionar?

Gràcies a Paco el caminero, que era cabo, l'any 1950, Rosa i jo ens posem a viure a la casella del Collet, i vaig treballar de peó caminero durant quatre anys.

-Va canviar de feina?

Després vam viure a Torrenostre, on una tia meua tenia terra de regadiu. Els hortolans de la zona tenien una o dues vaques. Jo amb un carro i un cavallet passava a recollir la llet per les sènies i la transportava al lloc on la carregava el camió. Açò va durar dos anys

Pares de Lluís

perquè em sentia malalt i no millorava l'esquena.

-Menuda papeleta! Què va fer?

Vaig vendre el cavallet i passem al mas d'Albert. Allí podia fer feines de llaurar, perquè plantat ho suportava. També Rosita, anava a l'escola d'En Ramona. Després vam viure a la Mosquera, puix era del mateix amo i al mas del Patró, mentre em guanyava la vida, una temporada, tallant malea.

-Feixuga feina, Lluís!

Ja ho crec. Els problemes de l'esquena es van agreujar i vaig haver de plegar. El metge de Castelló em dóna la mitja invalidesa i em recomana una feina lleugera.

-Com va arribar a treballar de guàrdia de camp?

Un dia, al café, parlant de la meua situació amb Joume de Teòfilo, aleshores president de la Germandat d'Agricultors i Ramaders del poble, em va aconseguir aquest lloc de treball.